

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליין מס 196 בס"ד ערש"ק פר' פקודי ב' אדר ב' תשס"ג

פצוצים יקרים

אלה פקודי המשכן (ל"ז, כ"א) פרש"י עדות לישראל שיותר להם הקב"ה על מעשה העגל. ומה צריכים עדות, אך כי נשפלו מאד בני ע"י החמא ונתן להם הקב"ה עדות ע"י המשכן לחזק את לבם ולהראות שתקנו כל החמא - לפי"ו פירוש להודיע לכל בר תשובה שלא יהיה גופל ביותר ... (שפת אמת)

אלה פקודי המשכן (ל"ז, כ"א) פקודי פירושו מצות כמ"ש פקודי ה' ישרים, ומעם שם פקודי כי המצוות הם המשכת החיבור והדיבור לכל איש ישראל בשרשם שיש לכל אחד נקודה חיות. והוא בחינת משכן שכתוב ושכנתי בתוכם שיש השראת השכינה בכלל ישראל וכן בפרט יש בכל נפש מישראל שנקראת השראת השכינה. (שפת אמת)

פקודי המשכן (ל"ז, כ"א) אותם המוצאים חסרונות בעצמם (פקודי מלשון חסרון) המשכן זה לבד הוכחה שהשכינה שורה עליהם. (אמרי שפר)

אלה פקודי המשכן (ל"ז, כ"א) אמרו במדרש שחשדו ישראל במשה בענין גרבות המשכן עד שהראה להם חשבון מדויק. וצ"ע איך עלה על דעתם חשד כזה הלא משה לא עסק בביזה כים סוף וכל עסקו היה ארונו של יוסף. אלא בני ישראל ידעו שהמשכן מוקם מגדיבות לב וכל מקום שנתרם ללא כוונה רצויה לא יירצה בו. והיה כל אחד מישראל שפל בעיני עצמו ולבו נוקפו שמא תרומתו לא זכתה להכלל בבניית המשכן. לא נתקדשה דעתם עד שמשה פייס בדברים והוכיח להם בחשבון שכל התרומות נוצלו במלאכת המשכן כך שכולכם זכאים בתרומת המשכן. (ע"פ תפארת שלמה)

פקודי המשכן (ל"ז, כ"א) פקודי מלשון חסרון - לא יפקד ממנו איש, משכן תואר לעובר ה' בשלמות שהשכינה שורה בגופו, יהודי כזה מרגיש תמיד שהוא כביכול מלא חסרונות וככל שמתעלה הריהו שפל בעיני עצמו עוד יותר, הרגשה זו היא בעצם סימן מובהק שהוא בבחינת משכן העדות. והוא אשר פקד על פי משה כלומר אם שפלות זו היא כתוצאה מבחינת משה - תוספת דעת כי גם משה רבנו ככל שהכיר יותר בגדלות הבורא הרגיש יותר בשפלות עצמו ... (רבי אברהם מסלונים זצ"ל)

ויהי זהב התנופה (ל"ז, כ"ד) ויהי מלשון צרה, אין לך צרה גדולה מאותו שמתגאה בעשרו ומניף תמיד את זהב - ויהי זהב (משמרת איחמר)

כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקודש (ל"ח, כ"ד) כל הזהב העשוי כל שישנו זהב בכל העולם הריהו למלאכה במלאכת הקודש. לכן נברא הזהב בעולם כדי שישתמשו בו למלאכת עבודת הקודש. (תפארת יהונתן)

מעשה חושב (ל"ח, ג') על האדם להסמך מיד את המחשבה הטובה לעשייה רמו - מעשה חשב המעשה והמחשבה קשורים זה בזה. (חסד לאברהם)

וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים (ל"ח, ג') וירקעו את פחי הזהב אלו המטפלים בזה המרגישים בעשרם שיש להם מעלה כביכול עליהם להחביא ולהשפיל עצמם באותו פתיל דק של זהב ששזורוהו במעשה המשכן בתוך ששה חומין של תכלת וארגמן תולעת שני ושש כדי שיוכלו להתבטל בתוך כולם ... (רבי פנחס מנחם מפליץ)

וישם על כתפת האפור אבני זכרון לבני ישראל (ל"ח, ו') רמו למנהיג שישא על כתפיו את כלל ישראל להגן עליהם מכל רע. (באר מים חיים)

ויביאו את המשכן וגו' (ל"ח, ז') פרש"י שלא היו יכולין להקימו ומשה העמידו, אמר משה לפני הקב"ה איך אפשר הקמתו ע"י אדם? א"ל עסוק אתה בדרך נראה כמקימו והוא נוקף וקם מאליו ע"כ. ואמר רבי מרדכי מליסיץ, שרק משה רבנו בלבד היה מסוגל לעסוק בידיו ולהקים את המשכן בעוד שבלבו פנימה ידע את האמת שאין בכח אנוש להקימו, וכי לאמיתו של דבר נוקף וקם מאליו. והוא אינו עושה מאומה רק נראה כמקימו בעוד שאחר היה טועה שהוא זה שמקימו. (דרכי אמונה)

ותכלל כל עבודת המשכן אהל מועד (ל"ח, ז') ותכלל מלשון נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' רמו כי עשו ישראל כל העבודה בתשוקה וכלילת יופי.

(אור החיים)

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

196
2

שיחת הרא"ש - האשכ - ליל י"ח תמוז וא"צ אן"א, נכתב ע"י הר"ם כפ' הכותל.

שלא לגשם את הדבורים

כראוי להיות מעשיים כנ"ל, וכאשר קורה להם משהו שגורם להם מצוקה ותחושה קשה, הם תולים את האשמה ב'. וממילא משיגים את ההיפך כי במקום להגיע להתבוננות עצמית מחפשים אשמים למצוקה ובמקום לגלות את החבר שיכול להיות לעזרתו בעבודה העצמית מגלים את החבר אשר אתו אפשר לדבר על כל הנארישקייט (שטויות) הגורם לו להתרחק מהדרך הנכונה.

הרא"ש המשיך ואמר: אתם חייבים לטכס עצות ביניכם על ההתחזקות, כי אתם יכולים לעזור אחד את השני יותר ממה שאני יכול לעזור לכם. החברים החדשים שנכנסו לחברותא בתקופה האחרונה הם עדיין מרגישים סיפוק מהדבורים שלי, אבל ככל שנמצאים יותר ויותר זמן לוקחים מהם מן השמים את הסיפוק כי רצונו של הקב"ה שנעבוד אותו באמת ובתמימות ולא דרך סיפוק ותענוג עצמי. כך שהחבר הותיק אינו מרגיש סיפוק מהדבורים כפי שהרגיש בתחילת ההתקשרות אלי, וממילא אין כל פלא שאם יזניח את עצמו בעבודת השי"ת מצבו הרוחני ילך וידרדר, ועוד ימצא מקום להאשים אותו ולהצדיק את מצבו הירוד.

לזאת ברצוני לבקש מכם תעשו את הכל כדי שתתחזקו ביניכם, בהתחזקות בין חברים מבלי להתעייף המציאות היא שבחזוק חברים ניתן להתחזק ולהתחזק עד אין סוף ולא להתעייף.

במעמד זה שאלתי את הרא"ש אם כדאי להוציא חומר מודפס שיהווה מקור לחזוק בין החברים. הרא"ש לא גילה התלהבות מיוחדת מהרעיון אך אמר אם אתם חושבים שענין זה נראה לכם כדבר אפשרי תעשו זאת. העיקר שתהינה הדברות בין החברים אשר מבינים את הדבורים. וככל שתהיה יותר הדברות תהיה יותר התחזקות, ובמיוחד לאותו חבר הנמצא

תמצית מהמאמר [ראה חברותא ערש"ק כי תשא תשס"ג] נמשל כבהמות נדמו.

תפקיד החבר להכיר את הבהמיות שלו דרך השפלות, בהתבוננות מועטה ניתן לראות בבירור שהכל מאת השי"ת אפילו המעט מן המעט שמוטל על האדם בדרך הבחירה, הכרת השפלות מטרתה להביא לידי דבקות הבורא מתוך התלהבות. מאידך שלא יעלה על הדעת שהכרת השפלות הוא ערך בפני עצמו העלול להכשיל את האדם בגאווה דוקא בעת הכרת השפלות. יש להתאמץ מאד בתפלה ובהתבודדות כדי שהכרת השפלות תהיה אמיתית. ע"כ

...ישנם חברים הטועים בטעות גמורה וחושבים שדרך הכרת השפלות - שעליה אנו מדברים הרבה בחברותא - צריכה להיות במצב של שפלות ממש והיא מתבטא בלהיות מוזנח (נאך גילאויין). הם חושבים שלהיות מסודר בחיים עלול לפגוע בהכרת השפלות, אני רוצה להבהיר לכם שזה בכלל לא נכון. הדרך אינה פוטרת כלל את הצורך להיות מסודר בשטח העשייה. ומי שחושב שניתן להחליף את מערכת החיים בחיי שפלות יש לו טעות גדולה מאד ממש גובל עם הפקרות ואי רצון לקבל אחריות על החיים תחת מעטה של עובד ה'.

מה שאני רוצה לבקש מכם שכל אחד יתאמץ להיות מסודר בחיים עם אחריות מלאה, אלא שאל לנו להשען על העבודה המסודרת שעובדים, אדרבה לראות בעבודה המסודרת את ההשגחה הפרטית בהתבוננות מתמדת, עד שיראה בבירור שאין לו בעצמו שום מציאות, וכל העשייה הוא מציאות הוי' ברוך הוא.

קיימת בעיה קשה אצל חלק מהחברים אשר מכניסים את עצמם באדישות תחת מסוה של עבודת ה' בהכנעה ושפלות ואינם מתאמצים

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

המשך מעבר קודם

196
א

לתוך הנפש. וע"י ההתגשמות השיחה נשארת ברובדים חזוניים של הנפש. ככל שהקליטה היא יותר לעומק יש סכוי שהאדם יוכל להפיק את התועלת המירבית מהשיחות כאשר יצטרך לעמוד מול עצמו בבחירה האישית שלו, ואם הקליטה אינה לעומק המספיקה לא יוכל לנצל את הדבורים באופן הראוי כי הדבורים יעברו מול מחשבתו בצורה רופפת ולא יהיו לו די ההשפעה כשיעמוד מול בחירה עצמית. (הערה: לכותב שורות אלו נתן אישור לרשום את תוכן השיחות לעצמו לאחר שהסביר לו שהכתיבה מהוה בשבילי דרך להפנמת החשיבה וכן נוהג שורות אלו בכל מערכת החיים. ההסבר התקבל אצל הרא"ש ואף איפשר לי למצא תנוחה נוחה כדי שמיעתה. השיחות רואים אור בחברותא לאחר שהרא"ש נתן אישור מפורש לכך - ועדיין צ"ב).

אחד החברים שאל את הרא"ש למה לא כדאי להעלות על הכתב את השיחות הלא עיי"כ יזכרו את השיחה. הרא"ש הגיב בחיך: וער דארף גידיינקען מיינע רייד וער בין איך אין גאנצין (מי צריך לזכור את הדבורים שלי מי אני בכלל) הדבור שיוצא מהפה שלי הוא כמו המים שעוברים דרך הצנור ואיזה משמעות יש לצנור מהמים שעוברים דרכו. אדרבה הרצון לזכור בדיוק מה שאמרתי יכול להיות מפריע כי אם לא מתאמצים לזכור מה שאמרתי ניתן יהיה לקלוט את: מה ה' אלוקיך שואל מעמך (דברים) בצורה ישירה דרך הדבור היוצא מפי. העובדא היא שכל אחד זוכר משהו אחר מתוכן השיחה והוא מחמת המציאות האמיתית שכל אחד זוכר את מה שצריך לזכור, ולעת הצורך מתעוררת אצלו מאותה שיחה את אותו ידיעה שקלט אשר בה נעזר לעמוד מול הסט"א בנקודת הבחירה. לכן בשביל מה בכלל אתם צריכים לזכור את כל השיחה. הצורך להיות עירני ומרוכז בשעה שנותנים את השיחה ולהשתדל שהקליטה

במצוקה ובתחושת התרחקות מהדרך. (הרא"ש נקב בשם של החבר...).

וזאת עליכם לדעת כי מי אני ומה חיי גארנישט און גארנישט (כלום וכלום) כל הדיבורים שלי זה משמים וזה דרך הבעש"ט הקדוש ותלמידיו, וכאשר אנו מתחזקים בדרך אנו בעצם מתחברים לדרך הבעש"ט שהוא הדרך של משיח כמו שהבעש"ט בעצמו אמר כתגובה לשאלה מאימתי קאתי מר? כשיפוצו מעינותיך חוצה, וככל שנתחזק יותר ויותר בדרך אנו מקרבים את הגאולה שהוא התגלות משיח. אנו צריכים כעת לקיים איש את דעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק (ישע"י מ"א).

(בהזדמנות זו העיר הרא"ש הערה חשובה בצורת ההתקשרות אליו. הרא"ש אמר שלא טוב עושים אלו הפונים אליו פעם שניה אחרי שהוא כבר נתן את המענה, מה שחוזרים על השאלה גורם רק קלקול בהשפעה. הרא"ש התבטא בזה הלשון: חבר ששומע פעם ראשונה צריך להסתפק במה ששומע ואז יראה ישועות גדולות. וזה שמנסים לשאול פעם נוספת זה מוציא מהתמימות. עכ"ל.) הרא"ש הרחיב את הדבור והביא דוגמאות וספורים עובדות מן השטח עד כמה היתה התגלות הס"ד כאשר התנהגו בתמימות, לעומת זאת הצביע על מקרה מסוים שנכשל כאשר לדעתו היה חסר בתמימות. ואכהמ"ל.

אמר הכותב: ב"ד מנ"א תשכ"ט בין מנחה לערבית שהינו כמה חברים סביב הרא"ש כשחיכנו לזמן תפלת ערבית. בשיחה עלה הנושא של ההדברות בין החברים כמטרה לחזק והתחזקות. העלנו את הרעיון לשכתב את השיחות הנרשמים והנקלטים. מתוך תגובת הרא"ש ראינו שאין דעתו נוחה מכל ענין הרישום וההקלטה. הרא"ש הסביר את עצמו באמרו שע"י הכתיבה מגשמים את השיחה וממילא מפסידים את התמימות ואת העומק שיש בחדירת השיחה

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

המשך מעמי קודם

126
T

שנתיים. החבר הסתכל בנועם אלימלך וראה לא רק מילה במילה מה שדיברנו לפני שנתיים אלא אף עזר לי להזכר מקטעים בשיחה שנשכחו ממני. מסיפור זה אתם מבינים שלא צריכים לזכור פרטים אלא לקלוט רשמים מהשיחה אשר תתעורר בלמוד כל ספר שהוא כמו הנועם אלימלך הנ"ל, כי סך הכל צריכים להתעורר מעומק הנפש אשר קולט בעת השיחה ומוציא החוצה מתי שצריך לו.

בסוף השיחה הבהיר הרא"ש ואמר אם הולכים לשמוע קלטת מהשיחות שלו או לקרא מהרשימות שרשמו על מנת לזכור את השיחה כלשונו יש מקום לחשוש מהתגשמות השיחה, אבל אם לוקחים את השיחות שנקלטו או נרשמו כסיבה למסובב כמו הספור מהנועם אלימלך אפשר לקבל תועלת מהקלטת. אך צריכים מאד להזהר שלא לגשם את השיחה כדי שתהיה לו האפשרות לחזור להתעוררות פנימית המחברת אותו אל האלוקות. (בעז"ה במאמר הבא נרחיב קצת מתוכן דבריו כי קצרתיו).

תחדור לתוך עומק הנפש, ואח"כ מה שחשוב לו כבר ייקלט בפנים ויהיה מונח היטב בתוך עומק הנפש. אז זה יעזור יותר ממה שיוכל לחזור על השיחה מילה במילה.

הרא"ש לא נרגע והתחיל שיחתו בנדון כאלו כעת מחדש ואמר: מה אתם רוצים ממני, האם אני בכלל המדבר הלא כל הדבורים שלי הוא מכם, מי אני בכלל וכאשר החברים מתחברים ביחד באחדות באה הכח של החברות ומאפשרת לו לדבר דבורים. יוצא שכל אחד בעצם נותן לי דבורים עבורו. קחו את הדבורים האלו בחזרה וכך ייצא שכל חבר מה שהכניס יקבל חזרה ומה שלא הכניס מה יעזור לו אם יקבל אותם אליו. הרא"ש המשיך בדבריו וסיפר: אחד החברים היה במצב לחוץ לא היה מסוגל לדבר עם משהו בנדון וגם אותי לא פגש מה עשה? פתח את הספר נועם אלימלך (לא על מנת לחפש איזה מקום לעיין אלא פתח את הספר סתם ככה) והסתכל בספר בצד הימין של הספר ומצא בדיוק את תוכן השיחה שהיה בינינו לפני

שהשמחה במעונם

מורנו הרא"ש שליט"א לאירוסיו הנכד

הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' לאירוסיו הבן

הר"ר ישראל יצחק ישכרלרף ומשפ' לאירוסיו הבת

הבה"ח אהרן וסרמן לאירוסיו

הר"ר שמעון גמליאל ומשפ' לנישואי הבן

הר"ר צבי הערש ויסמאן ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר שמואל שכטר ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר צבי הולד ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר דוד הולד ומשפ' להולדת הבת

משפ' ויצמן להכנס הבן רחמים נ"י לעול המצוות

מזאת

ה"ל ע"י

מערכת ההברותא
הח שני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס:

ת.ד. 5080

ירושלים 91050